

3. ปัจจัยความเสี่ยง

การประกอบธุรกิจของบริษัทย่อมมีความเสี่ยงจากปัจจัยภายในและภายนอกบริษัทที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท ดังนั้นบริษัทจึงจัดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงภายในและภายนอก โดยฝ่ายจัดการจะเป็นผู้กำหนดนโยบายและประเมินความเสี่ยงร่วมกับผู้บริหารจากฝ่ายงานต่างๆ โดยระบุปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อบริษัทไม่สามารถจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และพิจารณาผลกระทบ โอกาสที่จะเกิดขึ้น เพื่อกำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ฝ่ายจัดการจะติดตามผลการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายงานเป็นประจำทุกเดือน ทั้งในส่วนของการผลิต การขาย สภาพการแข่งขัน กลยุทธ์ทางการตลาด การบริหารการเงิน และความคืบหน้าของแผนธุรกิจ อันจะช่วยให้บริษัทสามารถวางแผนจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่ อย่างไรก็ตามเนื่องจากบริษัทมีขนาดองค์กรที่เติบโตขึ้นและความเสี่ยงต่างๆ เกิดขึ้นในหลายรูปแบบ ดังนั้นฝ่ายจัดการจึงมีแผนที่จะจัดตั้งคณะทำงานเพื่อบริหารความเสี่ยง เพื่อพิจารณาสอบทานรายงานผลการประเมินความเสี่ยง และให้คำแนะนำในการหามาตรการจัดการความเสี่ยงที่อยู่ในระดับที่บริษัทยอมรับได้ ทั้งนี้คณะทำงานดังกล่าวได้เริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่ปี 2560 และรายงานตรงต่อฝ่ายจัดการของบริษัท

นอกจากนี้ ในปัจจุบัน บริษัทมีปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญบางประการ อันอาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการ ฐานะทางการเงิน หรือผลการดำเนินงานของบริษัทในอนาคต นอกเหนือจากปัจจัยความเสี่ยงที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้อาจมีปัจจัยอื่นๆ ซึ่งบริษัทไม่อาจทราบได้ในขณะนี้ หรือพิจารณาในขณะนี้ว่าไม่เป็นสาระสำคัญ แต่อาจเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีความสำคัญในอนาคตได้ รายละเอียดของความเสี่ยงพอสรุปได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

ความเสี่ยง : ราคาวัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมต้นทุนการผลิตแบตเตอรี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาตะกั่วและราคาพลาสติก ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการผลิตแบตเตอรี่ โดยต้นทุนของตะกั่วและพลาสติกคิดเป็นประมาณร้อยละ 70-80 ของต้นทุนการผลิตรวม ดังนั้นหากราคาวัตถุดิบผันผวนไปตามสภาพตลาดจะส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อผลประกอบการ และฐานะการเงิน โดยในปี 2559 บริษัทมียอดการสั่งซื้อตะกั่วที่เป็นวัตถุดิบหลักจำนวน 852.23 ล้านบาท โดยเป็นการสั่งซื้อตะกั่วจากต่างประเทศจำนวน 423.23 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 49.66 ของการสั่งซื้อตะกั่วทั้งหมด สำหรับราคาตะกั่วบริสุทธ์ที่ตลาด London Metal Exchange (LME) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักของการผลิตแบตเตอรี่ ทั้งนี้ในปี 2559 ราคาตะกั่วบริสุทธ์ขายตัวตั้งแต่ 1,647 เหรียญสหรัฐต่อตันในเดือนมกราคม จนถึงระดับสูงสุดในเดือนธันวาคมที่ 2,230 เหรียญสหรัฐต่อตัน อย่างไรก็ตามราคาตะกั่วเฉลี่ยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2559 อยู่ที่ 1,777 เหรียญต่อตัน ซึ่งต่ำกว่าราคาตะกั่วในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาจำนวน 43 เหรียญต่อตันหรือร้อยละ 2.38 และในไตรมาสที่ 4 ราคาตะกั่วได้เริ่มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 4 จำนวน 2,149 เหรียญสหรัฐต่อตัน ซึ่งสูงขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันกับปีที่ผ่านมา

มาตรการจัดการความเสี่ยง : บริษัทกำหนดมาตรการควบคุมการใช้และการจัดเก็บสต็อกตะกั่วให้สอดคล้องตามแผนการทำงานและความต้องการผลิต และการทำสัญญาซื้อขายระยะสั้นกับผู้ขายหลายราย รวมทั้งฝ่ายจัดการจะติดตามผลการดำเนินงานของฝ่ายงานขายเป็นประจำทุกเดือน ทั้งนี้หากเกิดความผันผวนจนกระทบต่อราคาค่าต้นทุนของบริษัท ฝ่ายจัดการสามารถดำเนินการจัดการความเสี่ยงดังกล่าวได้ทันที

นอกจากนี้บริษัทยังมีฝ่ายจัดซื้อที่ติดตามราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิดเป็นรายวัน และด้วยประสบการณ์ของผู้บริหารของบริษัทที่มีความชำนาญและอยู่ในอุตสาหกรรมแบตเตอรี่มานานเกือบ 54 ปี ทำให้บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ผลิตวัตถุดิบ และมีการพิจารณาการสั่งซื้อวัตถุดิบให้สอดคล้องกับการวางแผนการผลิตได้อย่างเหมาะสม

3.2 ปัจจัยความเสี่ยงจากการพึ่งพิงบริษัทร่วมทุน

ความเสี่ยง : ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงความสามารถของบริษัทร่วมทุน จำแนกเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี และด้านการตลาด

ในด้านเทคโนโลยี บริษัทได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตจากบริษัท จีเอส ยวซ่า อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (บริษัทร่วมทุน) โดยมีสัญญาให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคการผลิตแบตเตอรี่และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยมีสัญญาเป็นรายปี ทั้งนี้ถ้าไม่มีการแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดในสัญญา ให้ถือว่าสัญญาจะได้รับการต่ออายุสัญญาโดยอัตโนมัติต่อไป อย่างไรก็ตามหากบริษัทไม่ได้รับการต่อสัญญาการถ่ายทอดด้านเทคโนโลยีดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อการจัดการด้านคุณภาพของสินค้าจากการผลิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานได้ในที่สุด

ในด้านการตลาดต่างประเทศ บริษัทสามารถกระทำได้ภายในอาณาเขตที่ได้รับมอบหมายจากบริษัท จีเอส ยวซ่า อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด อันได้แก่ ประเทศกัมพูชา ลาว และพม่า นอกเหนือจากพื้นที่ดังกล่าวแล้ว บริษัทต้องได้รับความเห็นชอบจากบริษัท จีเอส ยวซ่า อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกับการจำหน่ายของบริษัทในเครือ "YUASA" จากประเทศอื่นๆ ในปี 2559 บริษัทมีการส่งออกสินค้าอย่างต่อเนื่องผ่านบริษัท จีเอส ยวซ่า อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และบริษัทในเครือ เป็นเงินรวม 133.47 ล้านบาท คิดเป็นประมาณร้อยละ 24.64 ของยอดส่งออกทั้งหมด หรือร้อยละ 26.01 ของรายได้จากการขายทั้งหมดของบริษัท

มาตรการจัดการความเสี่ยง : บริษัทได้มีการจ่ายค่าตอบแทนในรูปค่าสิทธิ (Royalty fee) ตามสัญญาให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคการผลิตแบตเตอรี่และการพัฒนาผลิตภัณฑ์มาโดยตลอด (โดยมีการคำนวณค่าสิทธิเป็นรายลูกที่ผลิตสำหรับแบตเตอรี่ชนิดพื้นฐานทุกชนิดและทุกเครื่องหมายการค้า และคิดเป็นร้อยละจากยอดขายสำหรับแบตเตอรี่ชนิดไม่ต้องมีการดูแลรักษา (Maintenance Free) ทุกชนิด และบริษัทได้รับการต่อสัญญาจากบริษัท จีเอส ยวซ่า อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ประเทศญี่ปุ่นติดต่อกันเป็นระยะเวลากว่า 54 ปีมาแล้ว สำหรับในด้านข้อจำกัดในตลาดต่างประเทศ บริษัทสามารถที่จะส่งออกได้โดยไปยังตลาดในประเทศที่ไม่มีบริษัทในเครือ "YUASA" ซึ่งในปัจจุบันลูกค้าของบริษัทในต่างประเทศส่วนหนึ่งเป็นลูกค้าที่ไม่มีการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครือด้วยข้อได้เปรียบจากเครือข่ายจีเอส ยวซ่า ทำให้บริษัทมีแหล่งผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่ที่หลากหลายเพื่อจำหน่ายในตลาด

3.3 ปัจจัยความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้าร้อยละ

ความเสี่ยง : ในปี 2559 บริษัทพึ่งพิงการจำหน่ายสินค้าลูกค้าร้อยละในตลาดผู้ประกอบการ (OEM) โดยบริษัทมียอดขายแบตเตอรี่รถยนต์ให้แก่ลูกค้ารายหนึ่งในประเทศคิดเป็นประมาณร้อยละ 69.91 จากยอดขายแบตเตอรี่รถยนต์สำหรับตลาด OEM ทั้งหมด และบริษัทมียอดขายแบตเตอรี่รถจักรยานยนต์ให้แก่กลุ่มลูกค้าในตลาด OEM รายหนึ่งทั้งในประเทศและต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 57.73 จากยอดขายแบตเตอรี่รถจักรยานยนต์สำหรับตลาด OEM ทั้งหมด ดังนั้นหากลูกค้าดังกล่าวยกเลิกการซื้อขาดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท

มาตรการจัดการความเสี่ยง : บริษัทมีนโยบายที่จะผลิตแบตเตอรี่ให้แก่ลูกค้าเป็นบางรายในตลาด OEM เพื่อเป็นการโฆษณาบริษัททางอ้อม ขณะเดียวกันลูกค้าซึ่งเป็นผู้ผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์เองก็ต้องการแบตเตอรี่คุณภาพสูงเชื่อถือได้ ราคายุติธรรมและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป จากความสัมพันธ์ที่มีมาอย่างยาวนานระหว่างบริษัทร่วมทุนประเทศญี่ปุ่นและบริษัทแม่ของลูกค้า อีกทั้งความสัมพันธ์อันดีของบริษัทกับลูกค้าเอง ดังนั้นการที่ลูกค้าจะยกเลิกการสั่งซื้อจากบริษัทจึงมีความเป็นไปได้น้อย อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้าเพียงรายเดียวหรือน้อยราย บริษัทพยายามที่จะเพิ่มลูกค้ารายใหม่สำหรับตลาดแบตเตอรี่รถยนต์และรถจักรยานยนต์ ด้วยการพัฒนาประเภทแบตเตอรี่ร่วมกับบริษัทจีเอส ยวซ่า อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (GYIN)

3.4 ปัจจัยความเสี่ยงจากการแข่งขันสูง

ความเสี่ยง : เนื่องจากธุรกิจแบตเตอรี่รถยนต์เป็นธุรกิจที่ไม่ซับซ้อน และมีผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะเข้ามาในรูปแบบการก่อตั้งโรงงานผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ หรือการนำเข้าแบตเตอรี่จากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศ ประกอบกับตลาดในประเทศมีปริมาณจำกัด ทำให้ภาวะแข่งขันเพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายในการขายสูงขึ้น โดยเฉพาะจากการลดราคา และแผนต่าง ๆ ที่ออกมาดึงดูดลูกค้าให้ซื้อสินค้าของตนเอง ทั้งหมดนี้ทำให้ผลกำไรลดลง และกระทบผลการดำเนินงาน

มาตรการจัดการความเสี่ยง : ในปัจจุบัน ผลผลิตหลักของบริษัทได้รับการยอมรับจากลูกค้าทั้งในตลาด OEM (ตลาดรถใหม่) และ REM (ตลาดทดแทนภายในประเทศ) ว่าเป็นแบตเตอรี่ที่มีคุณภาพ และบริษัทได้เตรียมมาตรการรองรับการแข่งขันที่สูงขึ้น ดังนี้ (1) ปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตให้ทันสมัยอยู่เสมอ (2) การควบคุมการสูญเสียในการผลิตและลดการสูญเสียของเครื่องจักร เพื่อให้ได้ต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง และราคาที่แข่งขันได้ (3) จัดทำแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ออกสู่ตลาด เพื่อสนองความต้องการของลูกค้า (4) รักษาความสัมพันธ์กับผู้นำจัดซื้อ และลูกค้าปัจจุบัน พร้อมทั้งทำสัญญาการกำกับผู้ว่าจ้างผลิตบางราย (5) หาช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ผ่านร้านค้ารูปแบบ Modern Trade และ (6) เพิ่มความยืดหยุ่นในการผลิต เพื่อให้สามารถรองรับและตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างสม่ำเสมอ

3.5 ปัจจัยความเสี่ยงจากรายได้ รายจ่ายและเงินกู้ที่เป็นเงินสกุลต่างประเทศ

ความเสี่ยง : ธุรกิจของบริษัทมีความเกี่ยวข้องกับการใช้สกุลเงินต่างประเทศหลายรูปแบบ ได้แก่ การส่งออกสินค้า การนำเข้าวัตถุดิบ ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 บริษัทมีสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศเทียบเป็นเงินบาทจำนวน 57.51 ล้านบาทและ 214.88 ล้านบาท ตามลำดับ

มาตรการจัดการความเสี่ยง : ในด้านการขายสินค้าไปยังต่างประเทศ ฝ่ายงานขายต่างประเทศของบริษัทจะวางแผนการขายในรูปสกุลเงินบาทและจะมีการเพื่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไว้ประมาณร้อยละ 5-10 เพื่อเป็นการสำรองความผันผวนของค่าเงิน และทางผู้บริหารของบริษัทจะมีการวางแผนเพื่อปรับปรุงมูลค่ามาตรฐานของสกุลเงินในการประมาณการราคาขาย นอกจากนั้นบริษัทได้นำนโยบายป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว

3.6 ปัจจัยความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องทางการเงิน

ความเสี่ยง : ในปี 2559 ปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินยังคงมีอยู่บ้าง เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงอุปกรณ์ เครื่องจักร อาคารสำนักงาน และอาคารโรงงานให้รองรับการเพิ่มกำลังการผลิต รวมทั้งเป็นการปรับปรุงสภาพภายในของโรงงานและระบบบำบัดสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงงานด้วย ดังนั้นหากบริษัทขาดสภาพคล่องทางการเงิน อาจจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของบริษัทได้

มาตรการจัดการความเสี่ยง : บริษัทได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องอย่างรัดกุม โดยบริษัทได้จัดทำวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินและขอรับการสนับสนุนเงินกู้จากบริษัทร่วมทุนเพื่อเสริมสภาพคล่องอีกทางหนึ่ง หากมีความจำเป็น นอกจากนั้นฝ่ายจัดการยังได้ควบคุมการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการใช้วัตถุดิบ การลดอัตราของเสียในกระบวนการผลิต และการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น โดยใช้จ่ายเงินที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบริษัท

3.7 ปัจจัยความเสี่ยงจากการจัดการสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยในการทำงาน

ความเสี่ยง : เนื่องจากธุรกิจการผลิตแบตเตอรี่สำหรับยานยนต์ของบริษัท มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในการทำงาน กล่าวคือขบวนการผลิตแบตเตอรี่ภายในโรงงาน มีความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุในการทำงานจากเครื่องจักรหรืออุปกรณ์อื่น ๆ และ/หรืออาจส่งผลให้เกิดเพลิงไหม้ และการก่อให้เกิดของเสียหรือมลพิษ เช่น เครื่องจักรจากการผลิตมีเสียงดัง น้ำเสียที่ปนเปื้อนผงตะกั่ว ผุ่นผงจากขบวนการผลิตผงตะกั่ว ดัดแผ่น และขัดแผ่น กลิ่นแก๊สจากขบวนการหลอมตะกั่วหากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ และเสียงจากการทำงานของเครื่องจักร ทั้งนี้หากไม่มีระบบการจัดการ ป้องกันหรือการจัดให้ระบบบำบัดของเสียที่เหมาะสม อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อพนักงาน ชาวบ้านข้างเคียง และสิ่งแวดล้อมภายในและรอบตัวโรงงาน

มาตรการจัดการความเสี่ยง : ในด้านสิ่งแวดล้อมบริษัท ได้จัดให้มีขบวนการกำจัดหรือบำบัดของเสียต่าง ๆ ที่ออกจากขบวนการผลิต รวมทั้งการดูแลบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อกำจัดผงตะกั่วจากน้ำเสีย ก่อนปล่อยออกสู่นอกโรงงาน การจัดให้มีระบบดูดฝุ่นผงตะกั่วบริเวณที่อาจเกิดการกระจายของผงตะกั่ว จัดให้มีระบบเผาไหม้ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะลดกลิ่นแก๊สจากการผลิต และการจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันเสียง หากเครื่องจักรใดก่อให้เกิดเสียงดังเกินกว่ามาตรฐานตามกฎหมายกำหนด

นอกจากนั้นในด้านความปลอดภัยในการทำงานและการป้องกันอัคคีภัย บริษัทได้ดำเนินการในหลายรูปแบบเพื่อให้พนักงานได้รับการดูแลและความปลอดภัยในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเน้นย้ำอย่างสม่ำเสมอถึงความไม่ประมาท เพราะเชื่อว่าความประมาทเพียงเล็กน้อยอาจนำมาซึ่งความเสียหายที่ประมาณค่ามิได้ การปรับปรุงและบำรุงรักษาอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน การจัดอบรมพนักงานเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยและแผนฉุกเฉินต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ระบบกล้องวงจรปิด รวมทั้งแผนการฝึกซ้อมเป็นประจำ การจัดให้มีกิจกรรมค้นหาอันตรายโดยพนักงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเร่งดำเนินการปรับปรุงจุดที่อาจเป็นอันตราย เพื่อลดอุบัติเหตุภายในโรงงานและพนักงานได้รับความปลอดภัย

3.8 ปัจจัยความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อกับลูกค้าภายในประเทศของบริษัท

ความเสี่ยง : เศรษฐกิจโดยรวมในปี 2559 มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างช้า แม้รัฐบาลจะได้พยายามผลักดันโครงการต่าง ๆ เพื่อให้เม็ดเงินอัดฉีดเข้าสู่ระบบก็ตาม ตัวเลขทางด้านส่งออกสินค้าไม่เอื้ออำนวยเท่าที่ควรต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำ โดยเฉพาะสินค้าเกษตรหลักๆ เช่น ข้าว ยางพารา ทำให้กำลังซื้อสินค้าภายในประเทศต่ำลง อย่างไรก็ตามการประกอบธุรกิจแบตเตอรี่ยังคงมีการแข่งขันการขายภายในประเทศที่ค่อนข้างสูง ผู้ผลิตแต่ละรายมีออกผลิตภัณฑ์ใหม่ในหลายๆ รุ่นและจัดแผนส่งเสริมการขายในประเทศอย่างต่อเนื่อง ทำให้บริษัทจำเป็นต้องหาแนวทางทางการตลาดใหม่ๆ เพื่อเพิ่มยอดขายของบริษัทเช่นกัน จึงส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการให้สินเชื่อเกิดขึ้น หากลูกค้ารายเดิมหรือรายใหม่ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้คืนให้กับบริษัทได้ ในสถานะเศรษฐกิจที่ยังไม่ฟื้นตัวนัก

มาตรการจัดการความเสี่ยง : บริษัทได้จัดให้มีการควบคุมความเสี่ยงด้วยการกำหนดนโยบายและวิธีการในควบคุมสินเชื่อที่เหมาะสม และหากเป็นลูกค้ารายใหม่ ทางบริษัทจะพิจารณาจำหน่ายเป็นเงินสด ในระยะแรกจากนั้นจึงจะพิจารณาให้สินเชื่อแก่ลูกค้ารายใหม่ดังกล่าวจึงทำให้ความเสี่ยงต่ำ

3.9 ปัจจัยความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

ความเสี่ยง : บริษัทตั้งอยู่ในพื้นที่ต่ำและอยู่ใกล้กับทะเล มีความเสี่ยงที่จะเกิดน้ำท่วมภายในโรงงานเมื่อมีน้ำทะเลหนุนหรือฝนตกหนัก และอาจส่งผลกระทบต่อทรัพย์สินของบริษัท รวมทั้งระบบข้อมูลด้านสารสนเทศ

นอกจากนี้ความชื้นจากน้ำยังมีผลต่อกระบวนการผลิตต่าง ๆ โดยเฉพาะแผ่นธาตุซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตแบตเตอรี่

มาตรการจัดการความเสี่ยง: ในปีที่ผ่านมา บริษัทได้ปรับปรุงระบบระบายน้ำภายในโรงงานอย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้นบริษัทได้จัดเตรียมกระสอบทรายและปั้มน้ำในช่วงฤดูฝน สำหรับระบายน้ำภายในโรงงานให้รวดเร็วขึ้น สำหรับระบบข้อมูลสารสนเทศของบริษัท บริษัทกำลังจัดทำระบบฐานข้อมูลสำรองเพื่อมิให้ข้อมูลเกิดการเสียหาย หรือเมื่อเสียหายก็สามารถเรียกข้อมูลเดิมกลับมาได้

3.10 ปัจจัยความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความเสี่ยง: เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินธุรกิจขององค์กร ปัจจุบันบริษัทมีปัจจัยเสี่ยงด้านความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ เช่น ความเสี่ยงจากความเสียหายของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอันเกิดจากการใช้งานปกติ หรือภัยพิบัติต่าง ๆ ความเสี่ยงจากการคิดไวรัสคอมพิวเตอร์ ความเสี่ยงจากการถูกจารกรรมข้อมูล ซึ่งล้วนแต่ทำให้การดำเนินธุรกิจของบริษัทหยุดชะงัก

มาตรการจัดการความเสี่ยง: บริษัทได้จัดทำระบบป้องกันความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศของ มีการดูแลและบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายและโปรแกรมคอมพิวเตอร์อยู่เป็นประจำ มีการสร้างไฟร์วอลล์ (Firewall) เป็นมาตรการป้องกันเบื้องต้น เพื่อให้มีเฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาตเข้าสู่ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัท นอกจากนี้ยังมีการติดตั้งโปรแกรมป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์ในคอมพิวเตอร์ทุกเครื่อง บริษัทมีมาตรการให้พนักงานทุกคนใส่รหัสผ่านของตนเองเพื่อใช้งานเพื่อป้องกันการจารกรรมข้อมูล ในการป้องกันความเสี่ยงจากความเสียหายของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอันเกิดจากภัยธรรมชาติ หรือภัยพิบัติอื่น ๆ บริษัทกำลังจัดเตรียมศูนย์สำรองข้อมูล (DATA CENTER BACKUP SITE) ซึ่งสามารถฟื้นฟูระบบเพื่อความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ

3.11 ปัจจัยจากการมีผู้ถือหุ้นรายย่อยน้อยกว่าร้อยละ 15

ความเสี่ยง: ตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่องการดำรงสถานะการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องมีผู้ถือหุ้นรายย่อยไม่น้อยกว่า 150 ราย และผู้ถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของทุนชำระแล้วของบริษัทฯ หากบริษัทจดทะเบียนไม่สามารถดำรงการกระจายการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายย่อยดังกล่าวไม่ครบถ้วน บริษัทจดทะเบียนนั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมส่วนเพิ่มนอกเหนือจากค่าธรรมเนียมรายปีที่บริษัทจดทะเบียนต้องชำระตามปกติ และรายงานความคืบหน้าในการดำเนินการกระจายหุ้นตามแนวทางที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนด ทั้งนี้ในการปิดสมุดเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2560 บริษัทยังคงมีผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนร้อยละ 13.62 ซึ่งต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนดเช่นกัน

มาตรการจัดการความเสี่ยง: บริษัทได้ตระหนักถึงการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การดำรงสถานะของบริษัทจดทะเบียน และอยู่ระหว่างศึกษาหาวิธีการที่จะเป็นไปได้ในการดำเนินการเพื่อให้สัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยเป็นไปตามที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ กำหนด